निच्छन्तः, 'महो राये' महते धनाय, 'चितयन्तः' चिन्तयमानाः, 'प्रथमं' मुख्यं, 'तं त्वां', 'अनुग्मन्' अनुगताः, सेवन्त इत्यर्थः ॥

अथ तृतीयामृचमाह। "वृते वयन्तं बहुभिर्वसव्यैः। त्वे रयिं जाग्रवाꣳस अनुग्मन्। रुशन्तमग्निं दर्शतं बृहन्तं वपावन्तं विश्वहा दीदिवाꣳसम्" इति। 'जाग्रवाꣳसः' प्रबुद्धा यजमानाः, 'रयिं' धनवन्तं, 'त्वे' त्वामग्निं, 'अनुग्मन्' अनुगच्छन्ति। तत्र दृष्टान्तः, 'बहुभिः' 'वसव्यैः' धनसमूहैर्युक्तं, 'वृते वयन्तं' वृतावर्त्तन्या सन्मार्गेण गच्छन्तं राजानमिव, यथा धनवन्तं दानशीलं राजानं धनार्थिनोऽनुगच्छन्ति तद्वत्। कीदृशं त्वां, 'रुशन्तं' शत्रून् हिंसन्तं। 'अग्निं' अग्रे नेतारं, 'दर्शतं' दर्शनीयं, 'बृहन्तं' महान्तं, 'वपावन्तं' वपाभिर्हविर्भिर्युक्तं, 'विश्वहा' सर्व्वेष्वहस्सु, 'दीदिवाꣳसं' दीप्यमानं ॥

अथ चतुर्थीमृचमाह। "पदं देवस्य नमसा वियन्तः। अवस्यवः अव आपन्नमृक्तं। नामानिचिद्दधिरे यज्ञियानि। भद्रायां ते रणयन्त संदृष्टौ" इति। 'देवस्य', तव 'पदं', 'नमसा' नमस्कारेण, 'वियन्तः' विशेषेण प्राप्नुवन्तः। 'अवस्यवः' अवोऽन्नं यशो वा तदिच्छन्तो यजमानाः, 'अवः,' 'आपन्' प्राप्तवन्तः। कीदृशं अवः, 'अमृक्तं' अमृदितं, अविनश्वरमित्यर्थः। 'यज्ञियानि' यज्ञार्हाणि, 'नामानिचित्', 'दधिरे' धारयन्त्यपि, ये यजमानाः 'ते', 'यज्ञियानि' यज्ञार्हाणि, नामान्यपि धारयन्ति। 'ते' यजमानाः, 'ते' तव, 'भद्रायां'